

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2669/2023
03.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Голубовић адвокат из ..., против туженог Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Војислав Недић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Апелационог суда у Београду Гж1 5288/21 од 20.04.2022. године, у седници одржаној 03.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Апелационог суда у Београду Гж1 5288/21 од 20.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Апелационог суда у Београду Гж1 5288/21 од 20.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 5288/21 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је жалба тужиоца у односу на став први изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1798/18 од 01.12.2020. године, исправљене решењем тог суда П1 1798/18 од 07.10.2021. године, као недозвољена. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1798/18 од 01.12.2020. године, исправљене решењем тог суда П1 1798/18 од 07.10.2021. године, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове од 924.000,00 динара са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби од 153.000,00 динара.

Против решења о трошковима поступка, садржаног у ставовима другом и трећем изреке решења другостепеног суда, тужени је у смислу одредбе члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка из

члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП која је учињена пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим процесним законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова, покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка коју је другостепени суд засновао на одредбама чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији против овог решења.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па ревизија туженог није дозвољена.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, ставом трећим изреке одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**